

Ik kan niet zonder voetbal

MARKELO - "Ik zeg niet dat we kampioen worden, maar het is zeker mogelijk". Routinier en karakterspeler-bij-uitstek Anne Kuper heeft zich verbaasd over SV Markvogels. Twaalf jaar lang was hij actief in het eerste elftal van het toonaangevende DETO Vriezenveen en later twee jaar bij VABO. Zijn eerste seizoen bij Markvogels ondergaat hij als een verfrissende douche.

"Ja, ik was aanvankelijk van plan het maar eens wat rustiger aan te doen. Maar op verzoek van de Markvogels heb ik, bij wijze van proef, een oefenwedstrijd meegespeeld. Ik raakte meteen onder de indruk van de doelgerichte aanpak van trainer Han Aarnink. Ik verbaasde me over het spelerspotentieel. Markvogels is prima bezig. De jeugdige jongens zijn bezig naar het KNVB-niveau toe te groeien. Er wordt wel eens gezegd dat de jeugd moeilijker wat aanneemt dan vroeger, maar dat is bij Markvogels zeker niet het geval. De groep is leergierig en heeft de wil om te werken aan het verder ontwikkelen van de eigen mogelijkheden. Er lopen een aantal spelers rond die in de selectie van DETO niet zouden misstaan. Het is voor mij een uitdaging om deze groep in het veld te coachen, maar ook om met hen veel over alle details van het voetbal te praten. Uit eigen ervaring weet ik maar al te goed hoe belangrijk dat is".

Hij heeft vijf plakboeken vol herinneringen aan een prachtige voetbaltijd bij de Vriezenveense vereniging. Ook een geluidscassette met interviews door ondermeer Jaap Baks, doen het verleden herleven. DETO, een vereniging die wat uitstraling betreft, z'n evenknie in de regio nauwelijks kent.

"Bennie Webbink, de legendarische laatste man van DETO, was mijn grote voorbeeld", vertelt Anne Kuper. "Van hem heb ik verschrikkelijk veel geleerd".

Al als jeugdspeler onderscheidde Anne zich zodanig dat hij voor de Twentse jeugd werd geselecteerd. Hij zegt: "Een eerlijke kans kreeg je eigenlijk niet. Jongens uit Enschede en Hengelo gingen meestal voor. Je moest relaties hebben". Als 18-jarige had hij al een vaste plaats in het

eerste van DETO. Hij speelde onder bekende trainer als Gillissen, Tusveld, Westerhuis, Philippo en Steunenbergh, de huidige Heracles-trainer. "We promoveerden in 1976 naar de eerste klasse van de KNVB. Dat had tot gevolg dat zich spelers van regionale naam aanmelden. Niet iedereen was het er mee eens dat die in het elftal kwamen, maar de resultaten waren goed. We trokken gemiddeld per thuiswedstrijd 3000 bezoekers. Jarenlang hebben we in de top van de eerste klasse meegespeeld, maar voor het Nederlands kampioenschap kwamen we steeds net iets tekort".

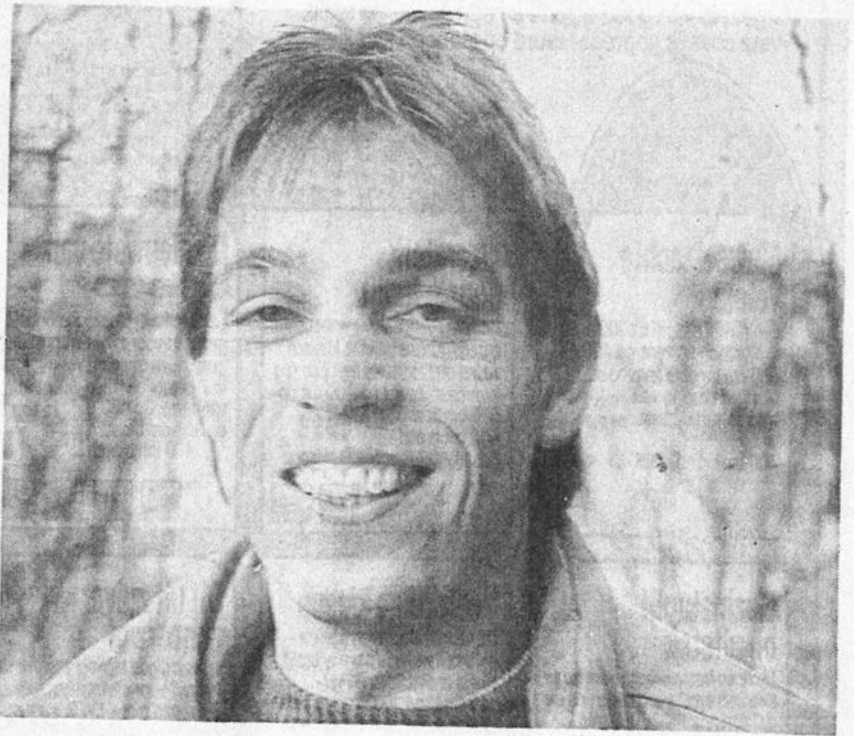
Spits

Hij begon als klassieke linksbuiten en schoof door naar de spits. Hij speelde met grootheden als Freek Becker, Jan Wetering, Rene Klundert, Hannes Lalopula, die van Bundesligaclub Fortuna Düsseldorf kwam. Volgens Anne werd de kleurling bewust en stelselmatig kapotgeschreven door het Duitse senstatieblad Bild. "We kwamen toen ook regelmatig op de NCRV-telvisie. We speelden tegen eredevisonist DS'79 om de KNVB-beker met Epi Drost, Niels Overweg en Gerrie Mühren. We kwamen voor met 1-0, door een doelpunt dat ik zelf scoorde. Prachtig gewoon! Maar we verloren wel met 4-1. We hebben ook nog een gelijk gespeeld tegen het nationale voetbalelftal van Roemenië. Toen was het 4-1 voor ons. Zoiets vergeet je niet."

Beenbreuk

Een voetbalcarrière met vrijwel alleen hoogtepunten. Tot 1984. In een veel te hard duel in Emmeloord tegen Flevo Boys werd hij zodanig onderuit gehaald dat hij nog diezelfde dag in Almelo werd geopereerd: dubbele beenbreuk. Zowel scheenbeen als kuitbeen waren geknapt. Het herstel duurde een jaar.

"Ik bezocht alle wedstrijden, want ik wilde het contact met de spelersgroep niet verliezen. Ik reisde ook mee in de spelersbus. Ik twijfelde er niet aan dat ik terug zou komen. Ik geloof niet dat voetbal meer risico's heeft dan andere sporten. Je weet ge-

woon dat je tegen een flinke blessure kunt aanlopen".

Failliet

Na een vervelende periode bij het Almelo VABO, dat door een faillissement roemloos ten onder ging, bouwde hij een nieuwe woning in Markelo. Hij zegt: "Ik speel nu op een lager niveau, maar ik heb er wel lol in."

Bij Markvogels beleef je weer echt plezier aan het voetbalspel. Natuurlijk zijn er wel wensen. Bijvoorbeeld een goede medische begeleiding. Maar in z'n algemeenheid kan ik stellen dat Markvogels de zaken goed voor elkaar heeft. De selectiegroep is wel wat smal. We zouden een of twee routiniers goed kunnen gebruiken."

● Anne Kuper: „Als we kampioen worden knoop ik er zeker nog een seizoen bij aan.”

Over zijn voetbaltoekomst zegt de routinier-bij-uitstek: "Als we kampioen worden, knoop ik er zeker nog een seizoen bij aan. Te zijndertijd wil ik als jeugdtrainer aan de slag. Want ik kan niet zonder voetbal".